

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **M.D.**, bytem ■■■, zastoupeného obecným zmocněncem J. P., trvale bytem nám. Dr. E. B. 1/1, L. 1, adresa pro doručování P. O. BOX ..., L. 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2016, č. j. OD 677/16-3/67.1/16199/Rg,

t a k t o :

I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 21. 7. 2016, č. j. OD 677/16-3/67.1/16199/Rg, se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního, oddělení přestupků, ze dne 30. 5. 2016, č. j. 47902/2016. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou měsíců a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč, když byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu.

V napadeném rozhodnutí dospěl žalovaný k závěru, že odvolání podané zmocněncem zastupujícího žalobce bylo opožděné, a proto je podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítnul. Žalovaný vycházel ze zjištění, že dle dodejky podepsané zmocněncem žalobce bylo zmocnění prvostupňové rozhodnutí doručeno dne 9. 6. 2016. Od tohoto dne začala běžet 15denní lhůta pro podání odvolání, posledním dnem lhůty pro odvolání byl den 24. 6. 2016. Pokud zmocněnec žalobce odvolání podal dne 28. 6. 2016 (k poštovní přepravě dne 27. 6. 2016), bylo odvolání podáno 3 dny po uplynutí zákonem

stanovené 15denní odvolací lhůty.

V podané žalobě žalobce se zamítnutím odvolání pro opožděnost nesouhlasil. Uvedl, že zmocněnec žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně nepřevzal dne 9. 6. 2016, ale teprve dne 10. 6. 2016. Žalobce uvedl, že datum 10. 6. 2016 uvedl jako den doručení prvostupňového rozhodnutí v podaném odvolání. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se rozhodování krajských soudů o odmítnutí žaloby pro opožděnost, konkrétně na rozsudky ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 Afs 31/2010-105, a ze dne 21. 3. 2012, č. j. 6 Ads 20/2012-18, žalobce dovozoval, že pokud vznikla pochybnost o tom, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí zmocněnci žalobce doručeno, bylo povinností žalovaného, aby takovou pochybnost před vydáním rozhodnutí o zamítnutí odvolání postavil na jisto. Důvod zamítnutí odvolání zplnomocněnec žalobce seznal až z doručeného rozhodnutí a nemohl tak datum doručení uvedené na dodejce zpochybnit. Žalobce dodal, že po obdržení napadeného rozhodnutí podnikl příslušné kroky k prokázání správného data převzetí rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Soudu předložil text reklamace ze dne 12. 8. 2016, kterou poštou Liberec 1, oddělení reklamace, žádal o vyřízení reklamace ohledně doručení zásilky č. ■■■ dne 10. 6. 2016, nikoli 9. 6. 2016. V další části žaloby rozváděl žalobce důvody, pro které považuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nezákonné, a to s ohledem na to, že přes opožděné podání odvolání žalovaný celý případ přezkoumal a dospěl k závěru, že přezkumné řízení ani obnovení řízení není důvodné. Uplatněné námitky se týkaly postupu při vyřízení námítky podjatosti a nezjištění skutkového stavu věci, když rychlost vozidla byla změřena radarem obsluhovaným zřejmě neproškoleným policistou. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak prvostupňové rozhodnutí pro nezákonnost, vrátil věc k dalšímu řízení správnímu orgánu I. stupně nebo žalovanému a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

K podané žalobě žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 9. 6. 2016. Důkazem o tom je dodejka podepsaná zmocněncem žalobce založená ve spisové dokumentaci, obsahující i razítko pošty s datem 9. 6. 2016. Žalovaný setrval na závěru, že odvolání podané dne 28. 6. 2016 (k poštovní přepravě dne 27. 6. 2016) bylo podáno po uplynutí odvolací lhůty, jejíž poslední den připadl na 24. 6. 2016. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

K projednání žaloby soud nařídil ústní jednání, při kterém účastníci setrvali na svých argumentech.

Soud podle § 77 s. ř. s. provedl dokazování reklamací ze dne 12. 8. 2016, týkající se doručování doporučené zásilky RR ■■■, ve které obecný zmocněnec namítal, že mu zásilka nebyla doručena dne 9. 6. 2016, ale dne 10. 6. 2016, datum napsané nikoli jeho rukou bylo nesprávné. Ze sdělení pošty ze dne 12. 1. 2017 vyplynulo, že zásilka uvedeného podacího čísla byla dne 1. 6. 2016 uložena po neúspěšném oznámení na poště, toto bylo oznámeno

adresátu, který si zásilku převzal dne 9. 6. 2016. Výsledek reklamace byl adresátu písemně sdělen. Z přiloženého úhrnného dodacího lístku doporučených zásilek soud zjistil, že zásilka uvedeného podacího čísla byla J. P. doručena dne 9. 6. 2016, což stvrdil svým podpisem.

K provedeným důkazům žalobce prostřednictvím svého zmocněnce uvedl, že výsledek reklamace je pro něj novinkou, neboť o výsledku reklamace nebyl poštou informován. Poté namítal, že uložení zásilky bylo při doručování do P. O. BOXU chybou. Namítal, že při doručování dochází ze strany pošty k pochybením. Skutečný den převzetí zásilky 10. 6. 2016 navrhoval prokázat svědeckou výpovědí [REDAKCE]. Tomuto návrhu na doplnění soud nevyhověl, neboť den doručení zásilky obsahující prvostupňové rozhodnutí je beze všech pochybností prokázán dodejkou připojenou k doručované písemnosti, na které je nejen rukou psaný datum převzetí zásilky 9. 6. 2016, ale i podací razítko pošty obsahující stejné datum. Shodné datum převzetí zásilky 9. 6. 2016 pak obsahuje i úhrnný podací lístek k doporučeným zásilkám, správnost jeho údajů obecný zmocněnec stvrdil svým podpisem. Soud tedy má na základě obsahu správního spisu ve spojení se skutečnostmi zjištěnými soudem za prokázané, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci prostřednictvím jeho zmocněnce doručeno dne 9. 6. 2016.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*

Postupem odvolacího orgánu podle shora cit. ustanovení a obsahem odůvodnění jeho rozhodnutí se již zabývala judikatura krajských soudů i Nejvyššího správního soudu. Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 30. 11. 2012, č. j. 11 Ca 334/2009-32, publ. na www.nssoud.cz, v tomto směru uvedl: „Smyslem a cílem ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv.“. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2013- 32, všechny dostupné na www.nssoud.cz, rovněž dospěl k závěru, že: „Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalované nezpůsobuje skutečnost, že v něm žalovaná blíže neodůvodnila, proč dospěla k vyjádřenému závěru, že nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.“. Rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá jen z toho hlediska, zda odvolání bylo podáno včas, či nikoliv. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2010, č. j. 5 Ca 117/2007-29, publ. na www.nssoud.cz: „V závěrech, zda jsou dány předpoklady pro přezkum v přezkumném správním řízení, rozhodnutí správního orgánu přezkumu soudu nepodléhá, neboť na využití tohoto prostředku

dozorčího práva (§ 94 správního řádu z roku 2004) nemá účastník správního řízení právní nárok.“

Veden těmito závěry soud konstatuje, že předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost může být pouze a jediné otázka, zda bylo odvolání podáno včas či nikoli. V závěrech, zda jsou dány předpoklady pro přezkum v přezkumném správním řízení, tedy zda byly dány důvody nezákonnosti prvostupňového rozhodnutí, napadené rozhodnutí správního orgánu přezkumu ze strany soudu nepodléhá, neboť na využití tohoto prostředku dozorčího práva nemá zásadně účastník správního řízení nárok. Žalobce nemůže žalobou, v níž namítá nezákonné posouzení otázky opožděnosti odvolání, docílit věcného přezkoumání svých výhrad proti důvodům prvostupňového rozhodnutí. Soud se tedy nemohl věcně zabývat žalobními námitkami, které směřovaly vůči nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, případně vadami, kterých se při vydání rozhodnutí tento správní orgán dopustil.

K otázce souladu napadeného rozhodnutí žalovaného s § 92 odst. 1 správního řádu soud uvádí následující. Jak soud rozvedl shora, rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 9. 6. 2016. Zákonná 15denní lhůta pro podání odvolání tedy uplynula dne 24. 6. 2016. Odvolání, podané k poštovní přepravě dne 17. 6. 2016, bylo podáno po uplynutí odvolací lhůty, a bylo tedy opožděné. Žalovaný je jako opožděné zamítl v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu. Námitkami ohledně nesprávného postupu pošty při uložení zásilky v případě doručování do P. O. BOXU, které žalobce vznesl při ústním jednání, se soud s ohledem na zásadu koncentrace řízení ve smyslu § 71 odst. 2 věta poslední ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s., nemohl pro jejich opožděnost zabývat.

K odkazům žalobce na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se povinnosti krajského soudu před odmítnutím žaloby pro opožděnost soud uvádí, že dle jeho názoru není bez dalšího použitelná na postup žalovaného v odvolacím správním řízení. Dle § 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je označení dne, kdy bylo žalobci doručeno nebo jinak oznámeno napadené rozhodnutí, obligatorní náležitostí žaloby podané dle § 65 s. ř. s. Z toho pak plyne povinnost krajského soudu umožnit účastníku řízení tuto tvrzenou skutečnost, je-li žalovaným zpochybněna, prokázat. Uvedení dne doručení prvostupňového rozhodnutí však není po odvolateli dle § 82 odst. 2 správního řádu požadováno, odvolací orgán primárně posuzuje včasnost podaného odvolání na základě předloženého spisového materiálu. A zatímco odmítnutí správní žaloby krajským soudem pro opožděnost nemůže vést ke kontrole napadeného správního rozhodnutí, zamítá-li odvolací správní orgán opožděné odvolání, přesto je jeho povinností posoudit, zda tu nejsou předpoklady pro přezkumné řízení či obnovu řízení. Také na základě uvedeného spatřuje soud odlišné postavení soudu v řízení dle s. ř. s. a odvolacího správního orgánu. I proto nelze po odvolacím správním orgánu požadovat shodný postup, jaký je povinen dle označené judikatury dodržet krajský soud před odmítnutím správní žaloby.

Z uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo

na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 9. února 2017.

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně